

[Bente Juncker]

tingelserne for den gæld, som boligejerne har optaget, som er fast forrentet, vil ikke blive ændret i gældens løbetid. Regeringen vil gerne give en garanti for, at det ikke sker.« Jeg har ikke hørt den nyudnævnte skatteminister sige ordene så klart fra Folketingets talerstol, men det forventer jeg vil ske senere i debatten.

Hvis vi tager boligejerne først og ser lidt på de elementer, der ligger i rapporten fra Udvalget om Personbeskatning, må man sige, at der ingen tvivl er om, at der er gjort et meget grundigt stykke arbejde. Men disse personskattefolk må alligevel have haft noget dårlig samvittighed, for når lejeboligerne skal have et ekstra smæk på 2 mia. kr., er der nogle, der har siddet og tænkt, at det går alligevel lidt ud over boligejerne, og så må vi give dem, der bor til leje, et smæk; de har bare glemt at tænke på, at det vil udløse andre 2 mia. kr. eller i værste fald 3 mia. kr. til boligsikring og boligydelse; det kan man kalde en »klog« betragtning.

Men der er da nogle elementer i denne rapport, som vi gerne vil drøfte. Et af dem er selvfølgelig, hvordan vi holder boligejerne fri af det. Et andet er, at vi mener, at tiden er inde til at kigge på nogle miljøskatte. I rapporten bruger man ca. 7 mia. kr. til miljøskatte, og det vil jeg gerne sige at jeg synes er lidt overdrevet; jeg tror ikke, at det ligger i det leje, hvis man ser reelt på det. Vi har drøftet, at det måske ligger på 2-3 mia. kr., og så skal man også tænke på, at hvis folk virkelig indrettede deres adfærd efter det – det er klart, at de skal bruge noget, det ved enhver – kunne man risikere, at man til sidst manglede de 5 mia. kr. til finansieringen af en sådan reform.

Det, der undrer os meget i reformforslaget, og det, som vi vil bede regeringen under forhandlingerne tage et stort hensyn til specielt i den situation, vi står i til vinter – o.k. nu er der indgået et godt forlig om finansloven – er de byrder, man lægger over på erhvervslivet; jeg tror, at det er i en størrelsesorden af 7 mia. kr. Når vi lemper på finansloven og laver en skattereform, der måske får virkning om nogle år, er tiden så inde til, at vi bebyrder erhvervslivet med 7, 8, 9 mia. kr.? Jeg vil bede den nye skatteminister om at komme herop og kommentere det, for der er ingen tvivl om, at konkurrenceevnen vil blive forringet, og det har vi altså ikke brug for i øjeblikket.

Der har været talt en del om fradragssaning, beforderingsfradraget osv. Det er klart, at kravet om en større afstand – op til 40 km – vil hæmme mobiliteten. Hvis det endelig skal være sådan, må vi sikre, at det ikke hæmmer mobiliteten, for hvis skattereformen for husejernes vedkommende bliver, som den foreligger her, hvilket jeg selvfølgelig ikke håber, vil det blive totalt umuligt, at man kan sælge sit hus, og så er man altså nødt til at bruge sin bil, hvis man har sit job i en anden by. Det her er altså også en af de meget dårlige ting.

Alt i alt vil jeg sige, at når vi ikke er med i dagsordensforslaget i dag, er det, fordi vi ikke finder, at tiden og markedet er til det. De finansielle institutter, Realkreditrådet osv. adværer stærkt imod, at man rører ved det på dette tidspunkt, hvor det hele er så skrøbeligt i forvejen. Men vi vil møde fordomsfrie op hos skatteministeren, som allerede har indbudt os, og holde ministeren fast på det, ministeren selv har sagt i tv og til dagspresse, og så i øvrigt gebærde os efter det.

Vi vil undlade at stemme til dagsordensforslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu har fru Bente Juncker beskæftiget sig så utrolig meget med boligejerne, at jeg sådan set beklager, at det ser ud til, at fru Bente Juncker ikke har fået læst rapporten fra Udvalget om Personbeskatning.

Jeg må gøre fru Bente Juncker – og for den sags skyld også omverdenen – opmærksom på, at rapporten arbejder med en udligningsafgift, som lejerne kommer til at betale. Filosofien er den, at når man forringer skatteværdien af rentefradraget, går det ud over husejerne, og det kompenseres der for ved skattelettelser. De skattelettelser får lejerne også, men de får ikke den tilsvarende fordyrelse, og derfor anbringer man en ny hane, nemlig denne udligningsafgift, som lejerne skal betale; på den led forsøger udvalget altså at holde balance i tingene. Jeg beklager, at fru Bente Juncker ikke har opdaget, at der opereres med sådan en udligningsafgift.

I øvrigt har jeg forstået, at CD slet ikke ønsker at deltage i drøftelserne om en skattereform, men med de holdninger, fru Bente Juncker, så vidt jeg kan høre, har, vil det da kun gøre alting lettere.